

[Gunnar Baunsgaard.]
må ske, er en rationalisering. Det er ikke de mange institutioner, der er det helt nødvendige, men jeg vil gentage, at børnerådgivningscentre bør ind i billedet.

Så vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg er da enig i, at det er en fælles indsats, man skal gøre, og at man skal samarbejde om problemerne.

Jeg vil også gerne sige, at jeg kender udmærket det amt, man henviser til. Man har i det amt nogle meget dygtige ansvarsbevidste og dygtige socialt bevidste folk, der nok har haft mere fornemmelse af, hvad der var det helt nødvendige, end vi på teoretisk plan herovre er i stand til at vurdere. Jeg finder, at det er noget af det rigtige, når vi får børnerådgivningscentret i en af byerne til at virke også i denne sammenhæng.

Men nu skal jeg gøre det lidt forsigtigt. Jeg vil gerne spørge ministeren, om man nu lader det materiale, som man nu får, bearbejde og opstiller nogle ensartede retningslinjer for behandling, og om man vil gå ind for en bedre koordination og styring, sådan at de økonomiske midlers anvendelse ikke giver anledning til påtale.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Til indenrigsministeren vil jeg gerne sige, at det glædede mig, at konsulenttjenesten under en eller anden form skal fortsætte efter 1. april.

Med hensyn til de bemærkninger, indenrigsministeren rettede til mig med hensyn til en begrænset behandling med metadon, vil jeg gøre opmærksom på, at flere af talerne har været inde på, at der døde en narkoman om ugen. Det var ikke et tal, jeg selv har nævnt, men jeg vil sige, at hvis blot nogle af disse mennesker kunne have været resocialiseret og have fungeret i nogle år, var det måske ikke helt værdiløst.

Med hensyn til den dagsorden, der er foreslået af hr. Tandrup Jensen, kan jeg på mit partis vegne direkte afvise den.

Erlendsson (FP):

Det var en overraskende meddelelse fra partiet venstre, vi fik dér gennem fru Kirsten Sparre Andersen. Jeg havde ellers med stor glæde bemærket, at hun i sine udtalelser på så mange områder har været enig med os i, at man skulle foretage den præ-

vention, der var mulig ved at begrænse narkotikamarkedet, at man skulle gå ind på en bedre styret afvænningspolitik, og at man deri også kunne benytte sig af metadon som et hensigtsmæssigt middel til at nå dette mål. Derfor forekommer det mig højst mærkværdigt, at partiet venstre nu vil tage afstand fra et dagsordensforslag, som, synes jeg, på et overvejende antal punkter fuldstændig dækker de synspunkter, fru Kirsten Sparre Andersen har givet udtryk for her i dag.

Jeg vil dernæst gerne vende mig til min i dobbelt forstand kollega, fru Inge Krogh, som jeg i forvejen havde gjort opmærksom på det, som stod i den artikel, som vi begge har fæstet os ved, og som bl. a. har været den bedste form for dokumentation, der har kunnet fremlægges her i dag, hvor der har været dokumenteret i allerhøjeste grad til trods for de udtalelser, som indenrigsministeren kom med i Middagsaktuelt. Jeg synes i øvrigt, det var meget urigtigt af ham at misbruge en sådan situation, hvor han ikke kan blive modsagt. Det drejer sig om udtalelserne vedrørende metadon, hvor fru Inge Krogh citerede fra Ugeskrift for Læger, at dødeligheden ved heroinbrug nu var overgået af dødeligheden ved metadon i New York.

Det har intet at gøre med den styrede og kontrollerede brug af metadon, som jeg anbefaler, og som mange anbefaler i afvænningen af stofmisbrugere. Vi ved alle sammen, at metadon eller dolantin, som det også hedder, er et stof, som bruges som et almindeligt lægemiddel og derfor er langt lettere at få fat på end mange andre stoffer af den karakter. Det er ikke under en afvænningsbehandling med metadon, at der er forekommet flere dødsfald, det er det absolut ikke. Det er ved den ukontrollerede brug, at disse dødsfald er forekommet.

I øvrigt vil jeg sige, at meningen med denne debat bl. a. har været at vise, at de pligter, der efter bistandsloven kan pålægges kommunerne med hensyn til hjælp for narkomaner, kan gennemføres på andre måder end den, der hidtil er brugt, og sandsynligvis både bedre og billigere.

Hjælpen til alkoholister kan tages som forbillede for behandlingen af de hårdt ramte narkomaner, der er motiverede eller kan motiveres for en afvænnning. For alko-